

RÁBA GYÖRGY

Farsangi forgatag

A multság karneváli
nagyvároson át bokáznak
osztályrészek torz pofái
ördögét a száz bohócnak
táncolók közt akadhatnak
magamra én csodadoktor
mint kit megcsípett tíz vadméh
elege nincs soha jóból
kérdésedre név szerint
a Dottore meg sem ing
felel meg se rendül
válasza csupa szemfűl
révülten el is hiszi
nincsenek kételyei

Lám követi alakváltó
mit megtehet a mezcseré
Pulcinella sem varázsló
saját farsang esztelene
meghökkenítő kacabajka
fedí s véli ő a szép
színes rongy bár takargatja
szavalja hős szövegét
fennen hangoztatja
a föld középpontja
igazát ne tagadd
megnézheted magadat
kottájához bután hű
lehetsz együgyű

Színre perdül Colombina
csöpp szoknyája bokorugró
mintha örök nyárba hívna
boszorkánynak sem utolsó
elbűvölő igéjében
bizakodol szép fiú
csalatkozol te hiszékeny
mért voltál olyan hiú
szébb-e jelen múltnál
semmit sem okultál
ismerd be hiába
a fennkölt tiráda
az óda szétporló
áprilisi porhó

Fogd föl mivé váltál elnyűtt
Arlecchino menthetetlen
sose lesz belőled felnőtt
gondolkodjál végre szentem
azért ne légy hebehurgya
függessz súlyt a szavaidra
a szél könnyen tovahordja
s nem lépsz emberközi hídra
aki csak maga egy
azzal nem sokra megy

ha nem is szereted
nem mostoha szereped
benne vagy hibátlan
a felvonulásban

Truffaldinók körülötted
görnyedező görbe hátak
vigasztaljon célod többlet
önmagadnál ne alább add
csilingelje csak térdükre
fűzött kolomp alávetett
hűbéresküjük örökre
szemléld nyugodtan tükrödet
te az vagy ki vagy
test és lelke agy
csak boltban pökhendi
úr ki másként senki
tálcavivő lakáj
nem leszel soha már

Pantalone képében is
előállhatsz még megeshet
új gúnyád is farsangra visz
vesztő álcáját ne vesd meg
neved legyen bár Tartaglia
kora itt nyom kora ott nyom
többi maszk kevésre tartja
ritkán is vagy köztük otthon
noha többé sose
feje csak részese
nagyyszerű menetnek
nem érsz kevesebbet
veterán szereplő
nem csúfit el szeplő

